

[Nørlund.]

Endvidere er det saadan, at der for Idrætslivets Udvikling er stor Ulighed mellem København og Provinsen. Provinsklubberne har ikke de Indtjeningsmuligheder som visse københavnske Klubber — i hvert Fald er de meget ofte i Bekneb for at kunne give deres Medlemmer de nødvendige Betingelser for Idrætsudfoldelsen, ligesom Provinsklubberne jo i meget høj Grad er henvist til Konkurrencesamkvem med Klubber fra andre Byer, hvorved Rejseudgifter og lignende kommer til at spille ind og vanskeliggør Idrættens Udvikling i Provinsen. Jeg ved, at der i de Idrætsklubber, der findes i Dag, maaske af et Faatal inden for Klubberne, udføres et uhyre stort rent organisatorisk Arbejde, men det er ikke altid saadan, at denne meget store Arbejdsindsats giver de Resultater, som den egentlig burde, fordi dette organisatoriske Arbejde ikke er tilrettelagt paa en fuldt ud tilfredsstillende og tidssvarende Maade. Det er ofte saadan, at der er stor Mangel paa Tillidsmænd inden for Idrætsklubberne, og det, som vel i et større Perspektiv gør en mest betænkelig ved dansk Idræts Stilling i Dag, er, at der i de nuværende Organisationsformer ikke findes Udviklingsveje til en virkelig Hævelse af hele Folkets Sundhedstilstand.

Det er jo bekendt, at de internationale Konkurrenceresultater, som dansk Idræt i de senere Aar har kunnet fremvise, ikke er ganske tilfredsstillende for dem, der interesserer sig for dansk Idræt; og naar dette er Tilfældet, tror jeg ikke, man skal lægge Skylden paa de enkelte danske Idrætsmænd, men tværtimod tage det som et Symptom paa, et Udtryk for, at Idrætten, saaledes som det hele er lagt an herhjemme, ikke har den sundhedsmæssige, sociale og kulturelle Stilling, som den burde have.

De Vanskeligheder, som Idrætten og det praktiske Idrætsarbejde støder paa herhjemme, falder næsten alle sammen i sidste Instans tilbage paa de alt for ringe økonomiske Muligheder. Det, man spekulerer sig graahaaret over rundt omkring i Idrætsklubberne, er altid: Hvordan skal vi skaffe Penge? Man har sine Kontingenter at falde tilbage paa, og maaske der er et ringe Statstilskud, men ellers bliver man nødt til at gribe til Foranstaltninger som Fester og lignende, der ikke har nogen egentlig sportslig Betydning, kan man vistnok sige. Der findes naturligvis ogsaa Indtjeningsmuligheder ved Afholdelse af Stævner o. lign., men saaledes som det faktisk ligger, er det jo kun ganske enkelte af de store Klubber, som er i Stand til at skaffe sig anselige Mid-

ler ved Afholdelse af Stævner; i mange andre Tilfælde er Stævnerne ofte en økonomisk Belastning. De Statstilskud, som ydes til Idrætslivets Fremme herhjemme, er ganske uanstændigt lave. Der ydes for Øjeblikket paa Finansloven et ordinært Tilskud til Dansk Idrætsforbund paa 95 000 Kr., og der ydes, foreløbig for 2 Aar, et midlertidigt Tillæg paa 18 400 Kr., altsaa i alt 113 400 Kr. Derudover faar de danske Skytte- og Gymnastikforeninger et ordinært Tilskud paa 77 120 Kr. og et midlertidigt Tillæg paa 22 880 Kr., i alt 100 000 Kr. Af de øvrige Tilskud til Idrætten skal nævnes det eneste, som har større Betydning, Tilskuddet til Amsidrætsinstitutionen paa 25 000 Kr. Der er altsaa Tale om et samlet Statstilskud paa godt og vel 200 000 Kr., hvoraf en Del endda kun er midlertidigt.

Jeg synes, man maa indrømme, at et saadant Statstilskud til Idrætten er ganske uden Forhold til de store Opgaver og den store samfundsmæssige Betydning, som Idrætslivet efterhaanden har faaet. Et saadant Statstilskud vidner nærmest om, at Staten er ganske uden Forstaaelse af Betydningen af denne Sag, som spiller en saa stor Rolle for hundrede Tusinder i dette Land, og det er ganske klart, at en saadan Holdning fra Statens Side, en saadan Lige-gyldighed, kunde man fristes til at sige, er skadelig for Statsstyrelsens Autoritet, naar det nu er en Kendsgerning, at det er mange hundrede Tusinde Menneskers store Interesse, det her drejer sig om.

Idrætten nærede visse Haab i Forbindelse med den Tale, som 5. Maj-Regeringens Forsvarsminister holdt sidste Aar ude paa Stadion, hvor han selv kritiserede det lave Statstilskud paa ca. 100 000 Kr. til Dansk Idrætsforbund, men med dette Haab er det gaaet som med saa mange andre af de Forhaabninger, Folket nærede for et Aar siden: at vi ikke har hørt videre til Sagen. Men det er nødvendigt, at der sker noget i denne Sag, og at det sker meget snart, og det vil være naturligt, set ud fra alle Synspunkter, at man begynder med en Forøgelse af Statstilskuddet.

Det maa maaske ogsaa i denne Forbindelse fremhæves, at der er et vist Misforhold mellem de Udgifter, man har til en speciel Side af Ungdommens fysiske Beredskab, nemlig det militære Beredskab, og de Udgifter, man har til den almindelige fysiske Uddannelse, ikke fordi jeg i øvrigt vil stille de to Ting op mod hinanden; men det er jo saadan, at den idrætsmæssige Uddannelse af Ungdommen dog ogsaa har Betydning for hele Landets Beredskab, og derfor vil det